

Ποίμνιο

Ο ποιητής, με μούσα και με γλώσσα, τριάδα γόνιμη και δυνατή, θα δέσουν τις δυνάμεις τους να δώσουν ζωή, σ' Ελλάδα την εφτάψυχη μαζί!

Βυθίστηκε σε βάραθρο μεγάλο, από ταγούς ανίδεους, κακούς, αμαύρωσαν το φως και με σκοτάδι τυλίξανε μεγάλους και μικρούς.

Με δανεικά την φόρτωσαν και φάγαν το καταπέτασμα πολιτικοί, σα λύκοι νηστικοί, που πέσαν μέσα σε ποίμνιο χωρίς καν φυλακή.

Τα πρόβατα σκορπίσαν φοβισμένα, τρέχουν σπηλιά να βρούνε να κρυφτούν, από τον ένα φεύγουνε το λύκο, στων άλλων στόμα πάλι να βρεθούν.

Γυμνώθηκαν του κοπαδιού τα ζώα, από μαλλί και γάλατος νομή, δίχως τροφή και παγερά τραβάνε, για της Ευρώπης λέσχη μίζερη.

Αλίμονο στις χώρες που σε ώρες κρίσιμες, δύσκολες και θλιβερές, δε βρήκαν αρχηγούς με φρονιμάδα, να τους γιατρέψουν τις πολλές πληγές.

Της ποίησης παρηγοριά τους μένει, τον πόνο ν' απαλύνει μια στιγμή, με βάλαμο της γλώσσας τιμημένο και Χρόνο, της σοφίας την πηγή!

Χ. Κ. Ε.